

Αθήνα, 28/06/2013

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: «Ένταση της εργοδοτικής επιθετικότητας στο δανειζόμενο προσωπικό του τραπεζικού τομέα».

Οι απανωτές αντεργατικές μνημονιακές ρυθμίσεις έχουν οδηγήσει στην πλήρη αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων στη χώρα και στην αποκαθήλωση των συλλογικών και ατομικών εργασιακών δικαιωμάτων, που κατακτήθηκαν μέσα από μακροχρόνιους κοινωνικούς αγώνες. Αθρόες απολύσεις, κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, πιέσεις για υπογραφή ατομικών συμβάσεων με μειωμένες αποδοχές και ένα γενικευμένο κλίμα εργοδοτικής τρομοκρατίας και παρεμπόδισης της ελεύθερης συνδικαλιστικής δράσης, παρατηρείται σε δεκάδες εργασιακούς χώρους. Και όλα αυτά σε καιρούς καλπάζουσας ανεργίας, γεγονός που διευκολύνει την εργοδοτική επιθετικότητα.

Χαρακτηριστικά είναι τα όσα συμβαίνουν αυτό το χρονικό διάστημα στον τραπεζικό κλάδο και ειδικά σε όσους εργάζονται σε αυτόν με το απαράδεκτο καθεστώς της "ενοικίασης εργαζομένων", το μοντέλο φθηνού και ευέλικτου εργαζόμενου, που εισήχθη σε τράπεζες και μεγάλες επιχειρήσεις τα τελευταία χρόνια και δυστυχώς τείνει να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Το σωματείο των εργαζομένων στην ΕΘΝΟDATA (100% θυγατρική της ΕΤΕ) κατέθεσε πρόσφατα πρόταση στη διοίκηση της εταιρείας για υπογραφή Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που προέβλεπε διατήρηση των θέσεων εργασίας και των μισθών, στο επίπεδο που διαμορφώθηκαν πέρυσι (μείωση 14.5% μεσοσταθμικά). Μειώσεις που επιβλήθηκαν με εκβιαστικό τρόπο, όταν οι εργαζόμενοι κλήθηκαν από τη διοίκηση να υπογράψουν τις ατομικές τους συμβάσεις.

Η αντιπρόταση της διοίκησης ήταν η άρνηση υπογραφής Επιχειρησιακής Σύμβασης και η απαίτηση για μείωση κατά 6% των αποδοχών όσων δεν υπέστησαν πέρυσι μειώσεις, δηλ. των πλέον χαμηλόμισθων, εκείνων που -τότε- βρίσκονταν στο όρια των κλαδικών συμβάσεων. Όπως μάλιστα διεμήνυσε ανώτερο στέλεχος της τράπεζας στους εκπροσώπους των εργαζομένων, "κανείς δεν μπορεί να μείνει αλώβητος από την κρίση". Σύμφωνα με τα στοιχεία της διοίκησης η πρόταση αυτή αφορά 180 εργαζόμενους και θα αποφέρει στην εταιρεία συνολικό όφελος 210.000 ευρώ ετησίως, δηλ. περίπου 1,2% της συνολικής μισθολογικής δαπάνης.

Αποτελεί μέγιστη πρόκληση το να ζητάει ο όμιλος της ΕΤΕ από τους πλέον χαμηλόμισθους να θυσιαστούν, τη στιγμή που ολοκληρώθηκε με επιτυχία η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της ΕΤΕ, τη στιγμή που ο ελληνικός λαός έχει χρεωθεί δισεκατομμύρια ευρώ για τη διάσωση των τραπεζών και κυρίως των τραπεζιτών. Τα νούμερα είναι αποκαλυπτικά. Ο όμιλος της ΕΤΕ εμφανίζει κερδοφορία για δεύτερο συνεχόμενο τρίμηνο καθώς τα καθαρά κέρδη του α' τριμήνου του 2013 διαμορφώθηκαν σε 186 εκατ. ευρώ. Τα κέρδη της ΕΘΝΟDATA για το 2012 ανήλθαν στα 976.393 ευρώ. Ενώ οι μισθοί συνεχώς μειώνονται, τα έξοδα της διοίκησης το 2012 παρουσίασαν αύξηση κατά 58,5% σε σχέση με το 2011, δηλ. 745.889 ευρώ. Το συνολικό όφελος για τον όμιλο, από τη "σφαγή" των χαμηλόμισθων δεν ξεπερνά τον ετήσιο μισθό ενός μόνο Γενικού Διευθυντή.

Το κυβερνητικό "success story" της υποτίμησης της τιμής της εργασιακής δύναμης σημαίνει ανάπτυξη των κερδών σε βάρος των όρων διαβίωσης και εργασίας της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, με πρώτα θύματα τους εργαζόμενους με τη μικρότερη προστασία. Αυτό είναι το όραμα του κ. Σαμαρά και των τραπεζικών ομίλων που διασώζει με δημόσιο χρήμα.

Οι εργαζόμενοι στην ΕΘΝΟDATA προχώρησαν σε απεργιακή κινητοποίηση στις 25/06/2013. Τις ημέρες πριν την πραγματοποίηση της απεργίας υψηλόβαθμα στελέχη της ΕΘΝΟDATA τηλεφωνούσαν σε εργαζόμενους με σκοπό να αποτρέψουν τη συμμετοχή τους στην απεργία. Πράξη έξω από κάθε αρμοδιότητα όσων έκαναν τα εν λόγω τηλεφωνήματα, η οποία διώκεται και ποινικά (άρθρο 14 του Ν. 1264/1982, παρ. 2).

Και τα προβλήματα για τους "ενοικιαζόμενους εργαζόμενους" δεν σταματούν στις απειλές για υπογραφή ατομικών συμβάσεων, με τον κίνδυνο της απόλυσης σε ενδεχόμενη άρνηση. Στις 07/06/2013, εργαζόμενος στο Contact Center της Εθνικής Τράπεζας στο Μοσχάτο, σε τηλεφωνική επικοινωνία, δέχτηκε υβριστική επίθεση από πελάτη της τράπεζας. Μετά το πέρας της συνομιλίας οι προϊστάμενοι του, της Εθνικής Τράπεζας, δεν του επέτρεψαν να συνεχίσει την εργασία του και η ICAP (ενδιάμεση εταιρεία-άμεσος εργοδότης του, με αποκλειστικό σκοπό να τον «δανείσει» για να προσφέρει τις υπηρεσίες του σε άλλη εταιρεία-έμμεσος εργοδότης) τον κάλεσε στο τηλέφωνο για να μεταβεί στα γραφεία της εταιρείας και να παρουσιαστεί στο Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού. Στην συνομιλία συμφωνήθηκε να μεταβεί στην εταιρεία ICAP μετά την προγραμματισμένη άδεια του που συμπτωματικά ξεκινούσε μετά το πέρας του ωραρίου του.

Στις 18/06/2013 μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Δανειζόμενου Προσωπικού Τραπεζικού Τομέα και ο παραπάνω εργαζόμενος μετέβησαν στο Μοσχάτο προκειμένου να ζητήσουν την απομαγνητοφώνηση της συνομιλίας όμως δεν τους επιτράπη η είσοδος. Το ίδιο ακριβώς συνέβη και στις εγκαταστάσεις της ICAP λίγη ώρα αργότερα. Η ICAP δέχτηκε μόνο του τον υπάλληλο για να του ανακοινώσει την απόλυση του. Το γεγονός έχει ήδη καταγγεληθεί στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Επειδή, οι "ενοικιαζόμενοι" εργαζόμενοι συνήθως αμείβονται με μισθούς πείνας και απολύονται άδικα για να ανακυκλωθούν με άλλους απελπισμένους συναδέλφους τους, θύματα όλοι τους των εξοντωτικών πολιτικών της λιτότητας.

Επειδή, με το καθεστώς εργασίας της προσωρινής απασχόλησης-που γενικεύεται και απελευθερώνεται επικίνδυνα με μόνους ωφελούμενους τους εργοδότες- καταστρατηγούνται θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα και παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Επειδή, με την ουσιαστική κατάργηση του θεσμού των συλλογικών συμβάσεων η εργοδοτική αυθαιρεσία έχει γιγαντωθεί και η ατομική διαπραγμάτευση μέσα σε μια αγορά εργασίας «ζούγκλα», όπου ο πιο αδύναμος εργαζόμενος αφήνεται μόνος του και απροστάτευτος απέναντι στον εργοδότη, τείνει να γίνει κανόνας.

Επειδή, η επιχειρούμενη από κυβέρνηση και τρόικα συντριβή των εργασιακών δικαιωμάτων, προϋποθέτει την παρεμπόδιση της νόμιμης συνδικαλιστικής δράσης με εργοδοτική τρομοκρατία, καλλιέργεια κλίματος φόβου, ακόμα και ποινικοποίηση των εργατικών αγώνων.

Ερωτάται ο κ. υπουργός:

1. Θα συνεχίσει να μένει αμέτοχος μπροστά στη μετατροπή τμημάτων του τραπεζικού κλάδου σε εργασιακά κάτεργα, όπου το διευθυντικό δικαίωμα είναι ο μόνος νόμος που διέπει τις σχέσεις εργασίας;
2. Θα αναλάβει τις ευθύνες που απορρέουν από το ρόλο του ώστε η κρατική προστασία να μην κατευθύνεται μονομερώς στους μετόχους των τραπεζών, αλλά κατά προτεραιότητα στην άρση των αδικιών για τους "ενοικιαζόμενους" εργαζόμενους και στην οριστική κατάργηση του προκλητικού καθεστώτος της προσωρινής απασχόλησης;
3. Τι άμεσα μέτρα θα λάβει ώστε να διασφαλίσει την ανεμπόδιστη άσκηση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτή, στην περίπτωση του "δανειζόμενου προσωπικού" στον τραπεζικό τομέα;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Τσίπρας Αλέξης

Μπόλαρη Μαρία

Στρατούλης Δημήτρης

Καραγιαννίδης Χρήστος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Σταθάς Ιωάννης

Χαραλαμπίδου Δέσποινα

Μητρόπουλος Αλέξης

Τσουκαλάς Δημήτρης
Κουρουμπλής Παναγιώτης
Γαϊτάνη Ιωάννα
Αγαθοπούλου Ειρήνη
Βαμβακά Τζένη
Βερεμένος Γιώργος
Γάκης Δημήτρης
Διακάκη Μαρία
Διώτη Ηρώ
Δούρου Ρένα
Δρίτσας Θοδωρής
Ζαχαριάς Κώστας
Κανελλοπούλου Μαρία
Κατριβάνου Βασιλική
Καφαντάρη Χαρά
Κυριακάκης Βασίλης
Μιχαλάκης Νίκος
Ουζουνίδου Ευγενία
Πετράκος Θανάσης
Σακοράφα Σοφία
Τριανταφύλλου Μαρία